

„Mern ernærede ganske vist flere håndværkere end nogen anden landsby i 1870, men de forsvandt igen inden 1930.“

Det er samtidig med den periode, hvor erhvervet går fra selvforsyning til en mere industriel produktion, en udvikling, der betød færre eschede og færre hunder - mange håndværkere emigrerede på denne tid.

I "Den indeklemte by" og under de dårlige tider mod 30'erne lukkede nogle værksteder, og flere faglært håndværkere måtte søge industriarbejde.

Det skal bemerkes, at der *alene* var 111 pers. som, ejere, funktionærer og arbejdere tilknyttet Mern industrier i 1930, hvoraf *endnu* saftstationen var størst.

Byens unormalt korte, men flittige handelsstandsperiode fra 1920- til ca. 1960 med banens nedlegelse og den almindelige butiksod skylles langtfra udelighed hos standen eller som foreskift: „... manglende inspiration fra stogernde købstæder som Praesto & Vordingborg...“, men derimod nogle Praesto borgers nærmest nikkzere overvågning af deres "klamme løbetid" lige indtil 1920, hvor byen for første gang i historien med "Lensafløsningen af 1919" frit kunne udbygge, ja danne sig hele kvartaler mod syd/ øst ad Vandtårns-, Lilliendals-, og delvis Ørlevvejen. (Hvad var Lensafløsningen af 1919? Det var skat med tilbagevirkende kraft på 25% af godsernes tidligere skattefrie jord. Nu blev der solgt byggegrunde og fæstegods. For Lilliendals vedkommende betød det, at man måtte afaaude jord til den lange række af statshusmandsbrug ad Lilliendalsvej og videre ad Østergårdstræde mod Langebæk).

Byen med en olympiadeidrettsmand i 1910.
Mern Forbrugsforening ansatte i 1900 en ung og initiativrig Niels Andersen som uddele.

Forbrugsforeningen eller "Merns nr. 2 forretning" blev af købmand N. Andersen i 1912 privatiseret og ombygget til nyere tids: Købmandsgaarden.

Købmand Andersen var manden, der året efter Mern & Omegns Håndværkerforeningens fødsel, i året 1900 grundlagde Mern Gymnastikforening (MUGF) fejrede som bekendt 1982 50 året for foreningens (dvs. fodboldens) fødselsdag i byen).

Mern rytterskole 1721-1905

Mern skole 1906-54

Mern Brugsforening, hvor Danskernes mestre i skydning anno 1900, købmand Niels Andersen, begyndte som brugssæder; men senere (1912) ombyggede til „Købmandsgaarden“ (hvilket bygningen stadigt kaldes).

Billedet menes at være Niels Andersen med frue og ekspeditriceen t.h. hed Julie og var fra Radsted.

Skoletorvet Jægerhusene posthus (Engvej) fra 1894-1906

Posthuset 1906-11

Postkontoret 1911-92

Posthuset nedlægges ved postmester Nielsen og Paul Deths som sidste kunde i 1992.

Niels Andersen var skytten & gymnasten og det aktive bestyrelsesmedlem i Praesto Amts Skytte- & Gymnastikforening. Manden der i 1900 grundlagde Skytte & Gymnastik kreds A.65 i Kindvig, og i 1910 samlede Kreds A & B til: Mern Gymnastik & Idraetsforening (oplysninger fra D.D.S.G & I.F's arkiv, Englandsvej Kbh.).

Mern købmanden, topgymnast & skytte, vandt i 1910 danmarksmesterskab & guldmedalje i skydning. Han deltog samme år i en skyttesolympiade i Rom, hvor det i PAG's regnskab ses, at han fik tildelt hele 25 kr til rejsen. (Om Niels Andersen blev europamester? Ja, det fortæller sig ligesom hans portræt. Og efter 1930 er han flyttet fra Mern til en større forretning, vizsnok i Müllerup...

Brosten - station - og rødt postbud.

Allerede med år 1911 og frem får Mern et mindre loft i retning af minikøbstad eller oplandsby.

Rørtrafikken nødvendiggjorde, at man fik lagt brosten i hovedgaden, og proprietær Madelund, Stenlængegården, havde nu afaaude mindre arealer af en tidligere fæstegård liggende mod syd, hvor der skulle opføres, først det statslige posthus, og senere påbanelegemet i 1913 den længe ventede endestationsbygning for "Praesto - Næstved - Mern" banen. Ja! for sådan forlangte en kollegial Praesto Håndværker og Borgerforening, at banen skulle hedde. Man fandt det åbenbart nedværdigende at forbinde banen med bondelandsbyen Mern. Det ville skade byens omsætning og hele renommé, som den foromtalte "Mehrn braun-devinstag".

Med banen stod en ny forhandlings- og samhandelstid for doren. Drillerierne måtte nu høre op, da baneledelsen især fra Næstveds side kunne vedtage, at navnet skulle være: N-P-M-Banen.

Posthuset - Mern havde haft en postforbindelse med dagvognen fra Praesto siden 1894, men det arkitektnedtegnede og flotte posthus, de to daglige udbringninger af et postbud i rød uniform var nu noget, der satte sit præg på gadebilledet.

Udviklingen gav også arbejde til nogle af foreningens medlemmer. Imidlertid var ikke alle tilfredse